

בס"ד

חמור שומר מצוות

כיתות א' – כי תצא - תשע"ד

"תלמוד תורה" כלל חסידי מודיעין עילית

צָדִיק כֹּה גָדוֹל הָיָה רַבִּי חֲנִינָא, עַד שֶׁאֶפִּילוֹ חֲמוּרוֹ
שׁוֹמֵר מִצְוֹת הָיָה, וְהִקְפִּיד לֶאֱכֹל אֶף וְרַק מִזֶּן
מְעוֹשָׁר. וְכִשְׁלֹא הָיָה לוֹ מִזֶּן מְעוֹשָׁר - מוֹכֵן הָיָה
לְרַעוּב עַד מוֹת.

יוֹם אֶחָד גָּנְבוּ לִסְטִים (גִּנְבִּים) אֶת הַחֲמוּר, לְקַחוּ
אוֹתוֹ לְבֵיתָם וְכָלְאוּ (סָגְרוּ) אוֹתוֹ בַּחֲצַר, כְּדִי שֶׁלֹּא
יִכָּל לְבָרוּחַ. הֵם שָׁמוּ לְפָנָיו מֵאֵל מְשֻׁקָּה - תֵּבֶן,
שְׁעוּרִים וּמִים בְּשִׁפְעוֹ.

אֲבָל הַחֲמוּר לֹא נָגַע בְּאַרוּחָהּ, שֶׁהוֹכָנָה לְפָנָיו.
הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עָבַר - וְהַחֲמוּר לֹא אָכַל וְלֹא שָׁתָה.
אֶף לְמַחֲרַת לֹא טָעַם הַחֲמוּר מְאוּמָּה (כָּלוּם), וְגַם
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הִמְשִׁיךְ הַחֲמוּר לְצוּם.

רָאוּ זֹאת הַגִּנְבִּים וְאָמְרוּ: אִם הַחֲמוּר אֵינוֹ אוֹכֵל
וְאֵינוֹ שׁוֹתֶה, לֹא תִצְמַח (לֹא תִהְיֶה) לָנוּ כָּל תּוֹעֵלַת
מִמֶּנּוּ. לָמָּה, אִם כֵּן, נִנְיַח לוֹ לָמוּת אֲצִלָּנוּ, וְנִבְלָתוֹ
(גּוֹפוֹ הַיָּמֵת) תִּעָּלֶה רֵיחַ רַע בַּחֲצֵרֵנוּ!?

מָה עָשׂוּ?

פָּתְחוּ אֶת הַדֶּלֶת לְפָנָיו הַחֲמוּר, וְהַחֲמוּר קָם מִיָּד
עַל רַגְלָיו וּבָרַח.

רַץ הַחֲמוֹר בְּשֹׂאֲרִית כּוֹחוֹתָיו (בְּכוֹחוֹתָיו
הָאַחֲרוֹנִים), עַד שֶׁהִגִּיעַ לִפְתַּח חֲצֵרוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא
בֶּן דּוֹסָא וְנָעַר (הַשְּׁמִיעַ קוֹל).

שָׁמַע בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא אֶת נַעֲרָתוֹ שֶׁל הַחֲמוֹר
וְאָמַר לְאָבִיו: "אֲבֹא! שׁוֹמֵעַ אֲנִי קוֹל, הַדּוֹמָה לְקוֹל
הַחֲמוֹר שֶׁנִּגְנַב מֵעַמּוּנוֹ..."

"נֶכּוֹן בְּנִי" - עָנָה רַבִּי חֲנִינָא - בּוֹדְאֵי זֶה קוֹלוֹ שֶׁל
הַחֲמוֹר שֶׁנִּגְנַב. פָּתַח מֵהָר אֶת הַדֶּלֶת, כִּי הוּא כָּבֵד
עוֹמֵד לְמוֹת מִרְעֵב..."

הֵבִן עָשָׂה כְּדִבְרֵי אָבִיו הַצַּדִּיק, וְהַחֲמוֹר נִכְנָס
הַבֵּיתָה. מִיד הִגִּישׁ לוֹ תֵּבֶן, שְׁעוּרָה וּמִים - וְהַחֲמוֹר
הָרַעֵב אָכַל וְשָׁתָה...